

L'any 2003 els Amics de l'Art Romànic del Bages varen denunciar públicament l'estat d'abandonament del temple pel risc d'esfondrament que presentava. Amb això aconseguiren que la Diputació de Barcelona la restaurés.

Matadars és una església relacionada amb les del monestir de Santa Cecília de Montserrat fins a la desamortització que passà a mans d'un particular. Va ser església parroquial fins al segle XV.

Es tracta d'un edifici important amb la capçalera preromànica complexa amb l'absis central trapezoïdal amb una finestra de ferradura i un dels dos braços que formaven el transsepte, el nord que conforme el que podríem anomenar una absidiola, també trapezoïdal. La nau no és la original que formaria part d'aquesta mateixa església, sinó que és més moderna, romànica del segle XI, amb volta de canó amb dos arcs torals i una cornisa que delimita la part inferior de la volta. Una banqueta al llarg dels murs laterals podria ser el testimoni d'alguna part de la nau preromànica. En aquests mateixos murs s'hi obren dues finestres de doble esqueixada a cada un. Els arcs que comuniquen l'absis central amb el cos del transsepte i el que dona a la nau són tots dos de ferradura. Els altres arcs dels absis laterals són de falsa ferradura, aconseguida reomplint amb argamassa el tram ultrapassat.

Al museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC) s'exposa la Mare de Déu de Matadars, una talla de la segona meitat del segle XII, amb restes de policromia.

Recopilació i fotos: Lluís Fernández López

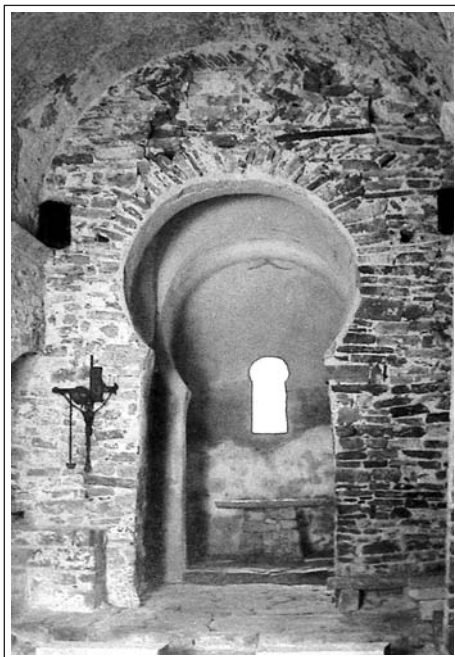
BILIOGRAFIA

Catalunya Romànica. Volum XI. Bages

Guies de la Catalunya Romànica. Vol XVIII. Bages

Gran Geografia Comarcal de Catalunya. Vol. 9, Bages, Berguedà Solsonès.

Full 73 *Amics de l'Art Romànic de Sabadell* del 10 de febrer de 2008, p. 196.

SANTA MARIA DE MATADARS. Foto: F. Junyent-A. Mazcuñan, a *Catalunya Romànica*, vol XI. Bages, p. 328

AARS

AMICS DE L'ART ROMÀNIC DE SABADELL

Núm. 111

19 de novembre de 2011

BAGES

SANT MARTÍ DE MURA

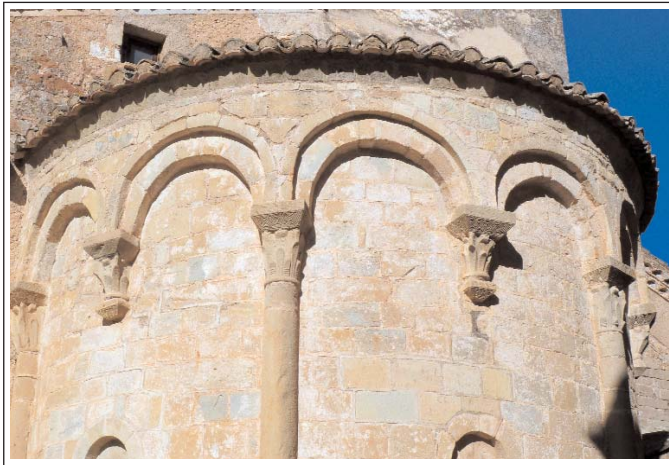
El terme de Mura és documentat d'ençà de l'any 949 i el de l'església el 955. A partir de 1066 apareix com a parròquia i no ha deixat de ser-ho.

És un edifici amb ampliacions i reformes d'èpoques diverses. A l'inici es construï una esglésiola d'una sola nau (segle XI). Després s'hi afegí a la seva dreta una nau més ampla (segle XII) i, modernament encara se n'hi afegí una tercera, també a la dreta, que convertí l'edifici en una església de tres naus, amb la central més ampla que les laterals.

La primera nau, la més antiga, és capçada per un absis rectangular amb tres obertures. Una és circular, elevada i situada al centre i dues són a manera de finestres, amb arc de mig punt. Havia tingut una teulada

SANT MARTÍ DE MURA. Timpà del portal amb una representació de l'epifania.

SANT MARTÍ DE MURA. Absis amb decoració derivada de l'estil llobard primitiu.

La nau central és coberta com l'anterior, amb una volta de dos tipus, i és capçada per un absis semicircular que a l'interior està perforat per tres fornícules, amb finestres centrades. L'exterior mostra una decoració notable, derivada de l'estil llobard primitiu, amb arquets, mitges columnes i capitells esculpits amb fulles d'acant. A l'altar major hi ha una ara romànica recuperada. Al mur oest té el portal, construït a finals del segle XII o principis del XIII. És emmarcat per una arcada adovellada, resseguida per una arquivolta. A l'intradós hi ha una altra arquivolta, suportada per columnes amb capitells a banda i banda, esculpits amb motius de la vida de Sant Martí. El timpà mostra també un relleu esculpit, centrat per la figura de la Mare de Déu amb l'Infant, on es representa l'epifania.

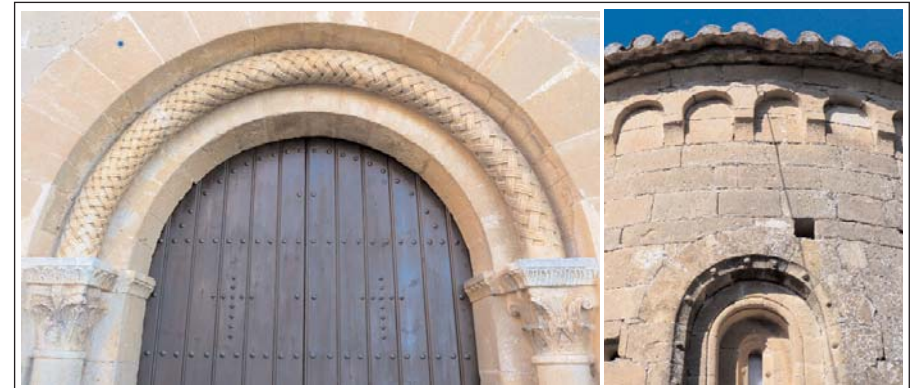
Tant la tercera nau, com el campanar, no són d'època medieval.

SANTA MARIA DE TALAMANCA

Era situada dins de l'antic terme del Castell de Talamanca, del qual es tenen notícies d'ençà de l'any 967. El posseïen els cavallers de Talamanca, els quals el 1347 adquiriren el castell de Calders i formaren la baronia de Talamanca i Calders. L'església apareix en documents l'any 1038.

És una construcció de finals del segle XII, amb carreus molt ben tallats, però molt modificada en el XVIII. Té planta de creu llatina, amb nau capçada per un absis semicircular. Les dues capelles laterals rectangulars formen un creuer. Posteriorment s'hi afegiren dues noves capelles amb la qual cosa sembla que sigui una nau de planta basilical, però amb les naus laterals més curtes.

a dues vessants. La façana lateral nord és ornada amb arcuacions cegues i bandes llobardes. La façana oest té una porta de pedra tosca i arc escarser. La volta és en dos trams, separats per un arc toral. Una, amb arc de mig punt i l'altra, apuntat.

SANTA MARIA DE TALAMANCA. Decoració de la porta principal i absis amb arcuacions i finestra amb botons.

La decoració que presenta és molt sobria. L'absis té un fris amb arcuacions i una cornisa llisa sostinguda per mènsules. Al mur oest té una altra cornisa d'angles arrodonits i un fris de dent de serra. Als laterals de l'església hi ha dues rosasses i al frontal una altra de més gran, mentre que als frontals de les capelles hi ha finestres espitlleres. Al centre de l'absis hi ha una gran finestra de doble esqueixada formada per tres arcs de mig punt en gradació. Els sota arcs de la primera i tercera arcada són decorats amb botons florals.

El portal és format per tres arcs en gradació. L'arquivolta del mig se sosté amb columnes i amb capitells decorats amb fulles esculpides i tota és treballada amb entrellaçament de vímets.

CASTELL DE TALAMANCA.

SANTA MARÍA DE MATADARS (PONT DE VILOMARA)

Anomenada també Santa Maria del Marquet per estar situada al costat del mas del Marquet, les terres del qual conformen avui una urbanització. És a 1 km. del Pont de Vilomara però fins el 1994 havia format part del terme municipal de Mura.